

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg er ked af, at venstre så klart tog afstand fra det – sådan opfattede jeg venstre – men jeg håber, vi alligevel kan komme i diskussion om det i udvalget. At fremskridtspartiet klart tager afstand fra det, bevirker ingen ændring i min indstilling – aldeles ikke. Jeg vil heller ikke sige tværtimod; det vil være at tillægge fremskridtspartiet for meget.

Jeg var naturligvis glad over de betragtninger, der kom fra VS; så vidt jeg kunne se, var jeg fuldstændig enig i dem, men jeg vil bare rette en enkelt fejl i det, hr. Lenger sagde. De radikale tog ikke afstand fra hr. Lengers forslag, men vi gjorde opmærksom på, at vi selv kom med et forslag, og at vores forslag var udarbejdet som et egentligt lovforslag.

Så har jeg kun én bemærkning til. Der gøres opmærksom på, at vi i bemærkningerne har sagt: bestemmelsen vil ikke omfatte personer, der i ventetiden begår ny kriminalitet. Det er nok korrekt, at det bør indføres i lovforslaget, men det kan jo gøres under behandlingen i retsudvalget. Ellers vil jeg takke for de venlige ord, der er faldet om det.

Hagen Hagensen (KF):

Da hr. Leif Hermann i sin ordførertale nævnte en udtalelse fra justitsministerens konference fra begyndelsen af året og tillagde mig den, idet han sagde, at jeg var kommet med den som formand for retsudvalget, vil jeg gerne have lov til at sige, at jeg har for lang tid siden – og også gentaget det på den konference – givet udtryk for min personlige opfattelse, som er følgende: når der er hengået meget lang tid efter domfældelse, inden afsoning begynder, altså når der har været tale om flere år – 2–3 år – og der i øvrigt ikke har været nye kriminelle forhold i den periode, vil jeg gerne i større sammenhæng være med til at overveje det betimelige i, at strafafsoningen så anses for at være forældet. Det vil jo komme til at omfatte nogle straffe. De, der idømmes langtidsstraffe, vil som oftest komme ind ret kort efter domfældelsen, men der kan være tale om, at man ikke har begået nye forhold, at man har fået sine forhold bragt i orden i øvrigt, og at man derefter får ødelagt en hel masse. Derfor er det også godt, som ministeren har foranlediget, at ventetiden er blevet nedsat, og at man har taget andre ting i brug for at klare opga-

ven. Men jeg vil blot understrege, at jeg for mit vedkommende har sagt, at det var noget, man i større sammenhæng kunne overveje. Jeg synes, det er rimeligt at sige det her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 112:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af adgangen til retshjælp, fri proces m.v.

Af Leif Hermann (SF), Ole Espersen (S) og Lenger (VS) m.fl.
(Fremsat 20/2 85).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er med nogen undren, jeg har læst den udformning, der i paragrafferne og i bemærkningerne er givet til folketingsbeslutningen om forbedring af adgang til retshjælp, fri proces m.v. Det er ikke, fordi jeg undrer mig over, at man ønsker at give befolkningen bedre retshjælp – det er vi mange der gør – men det, der kan forundre noget, er, at der bliver stillet forslag om så vidtgående ændringer, også med en betydelig økonomisk rækkevidde, uden at det i forslaget med ét eneste ord er omtalt, hvordan der skal skaffes midler til den betydelige merudgift, som en gennemførelse af de opregnede forslag utvivlsomt vil medføre. Men det vil ordføreren for forslagsstillerne måske komme nærmere ind på i sit svar til ordførerne i sagen, og derfor skal jeg ikke komme nærmere ind på dette. Jeg tror, forslagsstillerne vil erken-